

לצפורן.

לשחוט קדשים בסכין או קופיץ הנמצאים בירושלים

נתבאר, שלא חששו בכלים הנמצאים בירושלים שמא טמאים הם, והרי הם בחזקת טהורים.

אכן כל זה לעניין חולין, [ואפשר גם לעניין תרומה], אבל לקדשים, את להחזיק את הכלים כטהורים, אלא רק כשמסתבר כן.

ולפיכך, מי שמצא בכל ימות השנה סכין [שרגילים לשחוט בו], או קופיץ [הוא סכין גדולה שחותכים בה בשר], לא ישחט בהם קרבנות עד שיטהרם בוודאי, [בהזאת מי חטאת שלישי ושביעי וטבילה].

אבל כשנמצאו בשלושה עשר בניסן, מאחר שהכל מטהרים סכיניהם וקופיציהם לשחיטת הפסח והחגיגה וכן לחיתוכה, ודאי כבר היו עליהם מי חטאת, כדי שיהיו יכולים להיות טהורים למחר, על ידי טבילה והערב שמש היום, ולפיכך **יטבילם היום**, שאם עדיין לא הטבילום יטהרו בטבילתו, **ומחר הם טהורים בוודאי**.

ואם **נמצאו ביום ארבעה עשר, הסכין בחזקת טהור** בלא טבילה, כי ודאי כבר הטבילוהו מאתמול לשחוט בו היום, ומותר לשחוט בו מיד.

אבל **את הקופיץ** יתכן שלא הטבילו מאתמול, כי אינו משמש לשחיטת פסח והיו מסופקים אתמול אם יביאו השנה חגיגה עם הפסח [כגון שאתמול היה ספק אם יטמאו רוב ציבור והפסח שקרב בטומאה הטבילו עבורו סכן אבל חגיגה שאינה קריבה בטומאה לא הטבילו עבורה קופיץ], ולכן **יטבילוהו היום, ומחר הוא טהור בוודאי**.

ואם **נמצאו בחמישה עשר, מאחר שניהם בחזקת טהורים בוודאי**, כי אסור להטביל ביום טוב וכל מה שצריכים למחר כבר הטבילו קודם יום טוב, ומותר לשחוט בהם מיד.

וכן הדין אם נמצאו ביום ארבעה עשר בניסן שחל בשבת, מאחר שאסור להטביל בשבת, כל מה שצריך למחר, כבר הטביל אתמול, ולכן שניהם בחזקת טהורים בוודאי, ושוחט בהם את הפסח ואינו חושש שמא הסכין טמא וחילל שבת בשחיטת פסח פסול.